

Doposiaľ nikým nepoznané

Pamätáš, keď si ju zakúsil?

Bola sťa mráz,
šla do kostí
a paralyzovala.

Ostal si stáť
v umlčanom úžase.

Hranica medzi nenávisťou
a láskou
je často pritenká.

Držala si ho od tela
a chránila si zúfalo
svoj poklad.

Verila si, že odoláš,
podľahol!

No tesne pred triumfom
zrazu ...

... poznala si, že si iná.

Čo uvidel,
si ty nikdy nenašla.

Múr bol vo chvíli prinízky,

ostrie otupelo
a slová ohluchli.

Nemohla si sa brániť
jeho úžasu.

Nemohla si zadržať
jeho dych.

Nezmohla si sa na krok
preč ani ta.

Ostala si stáť
v umlčanom úžase.

Obnažela zraniteľnosť
tvojho tajomného sveta.

Bol to dobrodruh
a našiel, čo nehľadal.

Alebo nevedel,
že mu chýbaš?

Naším láskam

Na zimných viečkach
vzniesla sa
a šušťala ako zamrznutá tráva.

Tvrdá cesta, mliečna,
ona vedela,
že láskam máva

v tichu
poézia srdce ...

Zimná ....

Tak ako laň
sa túli,
aj ja sa túlim
k tebe ...

Či od teba?

Zima
premrznutá ...

V túžbach
zmrazená ...

No
už sa
zjarovieva ...

Neverne

Môj

dôverný spoločník
dávnych
chladných objatí.

Pravdy ...?

Stratil si sa nečakane.

Alebo ja?

Len letmá chvíľka ...

V tom dare bielom
duša oteplela.

Nečakaj ma.
Nevrátim sa.